

NABOŻEŃSTWO POWOŁANIOWE NA NIEDZIELĘ DOBREGO PASTERZA

♪ *Barka*

Wprowadzenie

Na świecie są setki tysięcy ludzi, którzy z miłości do Boga poświęcili życie, by głosić Dobrą Nowinę i świadczyć o Jezusie. Wybór takiej życiowej drogi sprawił, że powołani odnaleźli w służbie Bogu i ludziom prawdziwy sens i cel swojego życia. Współpracując z Bożą łaską, budują Chrystusowe królestwo, które sięga aż po krańce świata. Niestety w dzisiejszych czasach coraz trudniej zdecydować się młodym ludziom na wybór takiej drogi, a co za tym idzie, spada liczba powołań kapłańskich, zakonnych i misyjnych. Żyjemy w czasach, w których cywilizacja się rozwija, ale istota ludzka się kurczy. I choć o świecie i jego prawach wiemy coraz więcej, to o sensie i celu życia człowieka wiemy coraz mniej. Współczesna cywilizacja coraz bardziej instrumentalizuje człowieka, poddając go wpływom mody i mediów. Nie tak dawno było dla nas jasne, że jest coś takiego jak tożsamość człowieka, chrześcijanina czy Polaka. Dziś wmawia się nam, że jest inaczej, że to kultura wyposaża osobę w tożsamość. Nauka, poznanie, prawda są poddawane zmiennym wzorcom myślenia. Prawda jest raczej wytwarzana, niż odkrywana. Bardzo trafnie wyraził się Dostojewski, mówiąc: „Jeśli z życia usunie się Boga, wszystko jest dozwolone”.

Jest jednak sposób na to, by nie zatracić chrześcijańskiej tożsamości. Jest możliwe, by w obecnych czasach odkryć w sobie powołanie do służby Bożej w Kościele i się nim zachwycić. Jest tylko jeden warunek – trzeba naprawdę poznać Jezusa, zainteresować się Jego Słowem i zaprzyjaźnić się z Nim. Gdy się tego dokona, można odkryć, że Jezus i przyjaźń z Nim stanie się źródłem naszej odwagi, gorliwości i siły. Tylko wtedy będziemy mogli z radością odpowiedzieć „tak” na Jego wezwanie. W obecnych czasach Kościół potrzebuje nowego przebudzenia. Święty Paweł w Duchu Świętym mówi do nas: „Zaklinam się na Pana, abyście już nie postępowali tak, jak postępują pogaanie z ich próżnym myśleniem. Wy zaś nie tak nauczyliście się Chrystusa.

Słyszeliście przecież o Nim i zostaliście pouczeni w Nim, zgodnie z prawdą, jaka jest w Jezusie, że co się tyczy poprzedniego sposobu życia, trzeba porzucić dawnego człowieka, który ulega zepsuciu na skutek zwodniczych żądz. Odnawiajcie się duchem w waszym myśleniu i przyobleczcie się w człowieka nowego, stworzonego na obraz Boga”.

Patrząc na nas samych i na naszych bliskich, można odnieść wrażenie, że wielu z nas nie doświadczyło jeszcze osobistego spotkania ze Zmartwychwstałym i przez to jesteśmy coraz bardziej podatni na wpływy bezbożnej kultury. Mimo tak wielkiego zamieszania Duch Święty ciągle chce działać poprzez kobiety i mężczyzn, którzy się poświęcają, a nawet umierają dla Chrystusa.

Módlmy się:

Jezu Chryste, Ty pragniesz, aby owoce dzieła zbawienia, którego dokonałeś w mocy Ducha, ukazując nam tajemnicę Ojca i Jego miłości, stały się udziałem wszystkich ludów i narodów. Prosimy Cię o świętość dla całego Kościoła i odnowiony entuzjazm dla misji. Z wiarą i ufnością prosimy Cię o powołania, aby Jezus był poznany przez wszystkie ludy i narody. Zapal ogniem Twojej miłości serca młodych dziewcząt i chłopców i daj im swojego Ducha, aby z odwagą odpowiedzieli na łaskę powołania i byli gotowi nieść Twoje imię aż po krańce ziemi. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

Liturgia słowa

I czytanie

CZYTANIE Z KSIĘGI IZAJASZA (Iz 6, 1–8)

„W roku śmierci króla Ozjasza ujrzałem Pana zasiadającego na wysokim i wyniosłym tronie, a tren Jego szaty wypełniał świątynię. Serafyny stały ponad Nim; każdy z nich miał po sześć skrzydeł; dwoma zakrywał swą twarz, dwoma okrywał swoje nogi, a dwoma latał. I wołał jeden do drugiego: «Święty, Święty, Święty jest Pan zastępów. Cała ziemia jest pełna Jego chwały». Od głosu tego, który wołał, zadrgały futryny drzwi, a świątynia napełniła się dymem. I powiedziałem: «Biada mi! Jestem zgubiony! Wszak jestem mężem o nieczystych wargach i mieszkam pośród ludu o nieczystych wargach, a oczy moje oglądały Króla, Pana Zastępów!». Wówczas przyleciał

do mnie jeden z serafinów, trzymając w ręce węgiel, który szczypcami wziął z ołtarza. Dotknął nim ust moich i rzekł: «Oto dotknęło to twoich warg, twoja wina jest zmazana, zgładzony twój grzech». I usłyszałem głos Pana mówiącego: «Kogo mam posłać? Kto by nam poszedł?». Odpowiedziałem: «Oto ja, pošlij mnie!»».

Oto Słowo Boże.

Psalm responsoryjny Ps 27(26)

EWANGELIA WG ŚW. JANA (1,35–39)

„Nazajutrz Jan znowu stał w tym miejscu wraz z dwoma swoimi uczniami i gdy zobaczył przechodzącego Jezusa, rzekł: «Oto Baranek Boży». Dwaj uczniowie usłyszeli, jak mówił, i poszli za Jezusem. Jezus zaś odwróciwszy się i ujrzawszy, że oni idą za Nim, rzekł do nich: «Czego szukacie?». Oni powiedzieli do Niego: «Rabbi! – to znaczy: Nauczycielu – gdzie mieszkasz?». Odpowiedział im: «Chodźcie, a zobaczycie». Poszli więc i zobaczyli, i tego dnia pozostali u Niego. Było to około godziny dziesiątej».

🎵 *O, Panie, Tyś moim Pasterzem...*

Wystawienie Najświętszego Sakramentu

Ciebie, Boga Ojca przedwiecznego, który posłałeś swego Syna na świat w mocy Ducha Świętego, aby ogłosił Dobrą Nowinę o zbawieniu i całą ludzkość przyprowadził do Ciebie, źródła miłości nieskończonej.

– Niech Ciebie wielbią wszystkie ludy ziemi.

Ciebie, Syna Jednorodzonego, który wędrując po palestyńskiej ziemi, wszystkim głosiłeś nadejście Królestwa Bożego i wzywałeś do nawrócenia i pójścia za Tobą.

– Niech Ciebie wielbią wszystkie ludy ziemi.

Ciebie, Ducha Pocieszyciela, który jesteś duszą Kościoła posłanego, by kontynuować misję Chrystusa w świecie, i który uświęcasz, i odnawiasz wszystko.

– Niech Ciebie wielbią wszystkie ludy ziemi.

Niech Ciebie wyznają, wielbią i sławią wszystkie ludy ziemi, o Przenajświętsza i Niepodzielna Trójco, i niech wszystkie narody oddają Ci chwałę, Boże, nasz Zbawicielu.

 Błogosław, Panie, nas...

Modlitwa o powołania

O Jezu, Boski Pasterzu, który powołałeś Apostołów, aby ich uczynić łowcami dusz, pociągnij ku sobie gorące, szlachetne umysły młodych i uczyni ich swoimi naśladowcami i swoimi sługami. Spraw, by dzielili Twoje pragnienie powszechnego odkupienia, dla którego ponawiasz na ołtarzach swoją Ofiarę.

Ty, o Panie, który zawsze żyjesz, aby się wstawiać za nami, otwórz przed nimi horyzonty, by dostrzegli świat, w którym wznosi się niema prośba tak wielu braci o światło prawdy i ciepło miłości. Aby odpowiadając na Twoje wołanie, przedłużali tu, na ziemi, Twoją misję, budowali Twoje Ciało Mistyczne – Kościół i byli solą i światłością świata. Amen.

Adoracja w ciszy

 Chrystus, Chrystus to nadzieja cała nasza...

Błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem

ks. Stanisław Wojdak, WSD Tarnów